

Ο ΝΟΤΗΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Ο Ο ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟΙ ΑΛΛΟΙ.....

Η Τροιζήνα είναι βέβαια γνωστή για τις αρχαιότητες και την αρχαία ιστορία της, για το ρόλο που διαδραμάτισε το 1821 ως το 1829 με την Γ' Εθνοσυνέλευση και άλλα σημαντικά γεγονότα. Όμως αποδεικνύεται ότι έχουμε να μάθουμε πολλά ακόμη. Όπως π.χ που ήταν το σπίτι του Νότη Μπότσαρη όπου έκανε τραπέζι στον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια στις 29-2-1828, ή τους αγωνιστές που είχε μαζί του ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μερικοί από τους οποίους παντρεύτηκαν στην Τροιζήνα, ένας δε εξ αυτών από το Μπεντένι Αρκαδίας πήρε το επώνυμο Μπεντενιώτης και αποτελεί ιστορικό πρόγονο του τέως βουλευτή και υπουργού Μανώλη Μπεντενιώτη.

Ο γιος, η γυναίκα, η κόρη Λένω, ο πολέμαρχος

= Ο πολέμαρχος Νότης Μπότσαρης (1756-1841), σπουδαίος αγωνιστής του 1821, ήταν ο δευτερότοκος γιος του Γιώργη Μπότσαρη της σπουδαίας Σουλιώτικης οικογένειας των

Μποτσαράων .

Τον Ηπειρώτη πολέμαρχο δεν πτόησε ούτε ο θάνατος του γιού του Γιάννη, ούτε της γυναίκας του, ούτε η θυσία της κόρης Λένως, που ενώ εκείνος ήταν βαριά τραυματισμένος τον ρώτησε παρά τον κίνδυνο να πέσει κι αυτή θύμα των Τούρκων:

Κι όπως γράφει ο Κώστας Δ. Παπαδημηρίου:

«.... Στο ρέμα κάτω απ τη βρύση κείτονταν ο Νότης, διάτρητος απ τις πληγές, πνιγμένος στο αίμα, κατάμαυρος απ τη μαρούτη. Το αίμα κυλούσε απ την τρανή λαβωματιά πάνω απ το μεσόφρυδο και του θόλωνε το μάτι. Έκανε να περπατήσει μα δεν τα κατάφερνε και σωριαζόταν ξανά στο χώμα ανήμπορος. Σε μια γωνιά φάνηκε η θυγατέρα του η Λένω να κατηφορίζει κατά το μοναστήρι. Πέφτει πάνω στον πατέρα της που χαροπάλευε. Τον αγκαλιάζει με βουρκωμένα μάτια και τον ρωτά:

-Πατέρα, τι να κάμω;

Ο Νότης τη γνώρισε απ τη φωνή. Απλώνει και της πιάνει το χέρι.

-Παιδί μου, ήρθε η ώρα σου. Τοιμάσου να πεθάνεις! της αποκρίνεται. Ανατρίχιασε σύγκορμη η Λένω και πετιέται ολόθρη. -Που "ναι η μάνα σου; Τη ρωτά ο Νότης.

-Δεν ξέρω, πατέρα... Πατέρα φεύγω, είπε και έσκυψε και τον φίλησε.

Σκούπισε τα αίματα και τα δάκρυα απ" τα μάτια του και γύρισε να την κοιτάξει. Ένας κόμπος του έπνιξε το λαιμό. Γύρω του τα βουγγητά και τα ρεκάσματα των γυναικών και των παιδιών αντιβούσαν. Εκατόν εξήντα γυναίκες τράβηξαν για το ποτάμι. Χύμηξε και η Λένω με το γιαταγάνι ανάμεσα στους εχθρούς κι έτρεξε να τις προφτάσει. Κοντοστέκεται πιο κάτω να πάρει ανάσα μα βλέπει πέντε Αρβανίτες να την περικυκλώνουν. Την είδαν νέα κι όμορφη και την πήραν από πίσω. Τη

σιμώνουν και της φωνάζουν να σταματήσει.

-«Βαί: (άγγελε) δε λυπάσαι την ομορφιά σου; Μη λουλη (λουλούδι), καρτερά με κι εγώ θα σε γλιτώσω» της φώναξε ένας.

Κατάλαβε η Λένω πως άλλη επιλογή απ' το πνίξιμο δεν της απόμεινε και ορμά στο ποτάμι. Οι Αρβανίτες ρίχνονται από κοντά. Τη σιμώνουν κι απλώνουν τα χέρια τους για να την πιάσουν. Απλώνει και η Λένω τα δικά της, μα όχι για να τους πιάσει, αλλά να τους σπρώξει στο βαθύ το ρέμα. Και το πετυχαίνει στέλνοντας τους στην αγκαλιά του χάρου. Τη σιμώνουν όμως στο μεταξύ και άλλοι Αρβανίτες. Δεν της μένει άλλο να κάμει. Ορμά και αυτή στα βαθειά νερά και τη σκέπασε για πάντα το νερό που έγινε ο υγρός τάφος της. Κι έμεινε θρύλος ο θάνατος της Λένω.

Τούρκοι, για μην πεδεύεστε, μην έρχεστε σιμά μου.

-σέρνω φουσέκια στην ποδιά και βόλια στις παλάσκες.

-Κόρη, για ρίξε τ' άρματα, γλύτωσε τη ζωή σου!

-Τι λέτε, μωρ' παλιότουρκοι και σεις παλιοζαγάρια,

Εγώ είμαι η Λένω Μπότσαρη, του Νότη θυγατέρα,
και ζωντανή δεν πιάνομαι εις των Τούρκων τα χέρια»!

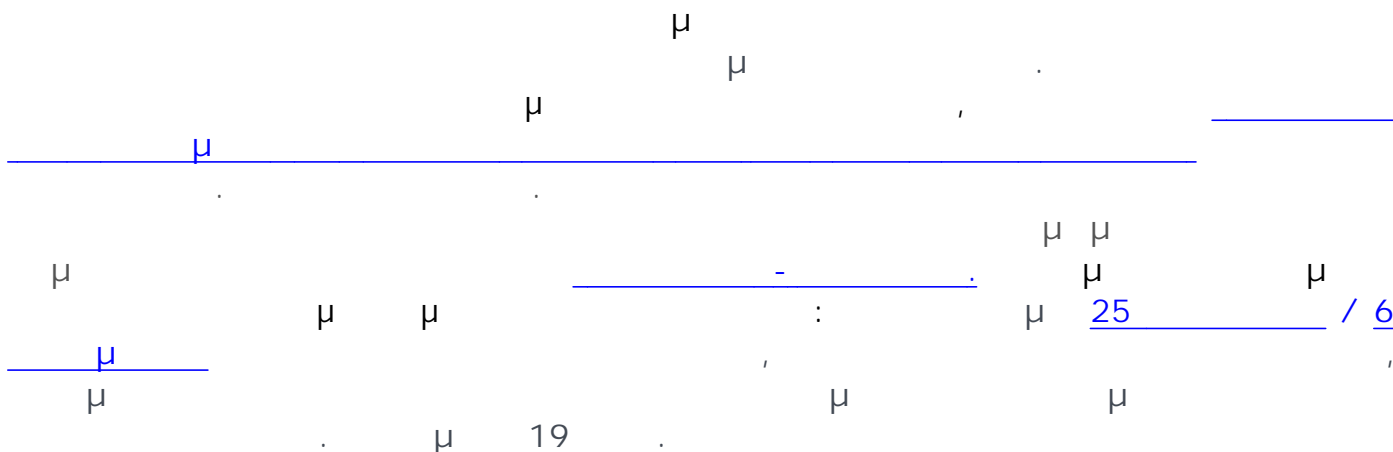
Ο Νότης Μπότσαρης αιχμαλωτίστηκε από τους Τούρκους, μα σαν έγινε καλά, κατάφερε να αποδράσει και συνέχισε τον Αγώνα.

Σε ηλικία 70 ετών και ενώ κουβαλούσε πάνω του, μια τεράστια ιστορία με νίκες αλλά και τραγωδίες, τον βρίσκουμε στην Τροιζήνα, στην Γ Εθνοσυνέλευση όπου ψηφίστηκε και το Σύνταγμα της Ελλάδος.

Μπότσαρη::: Ποιο ήταν το σπίτι του Νότη

Σ αυτό το χωριό, την Τροιζήνα= Δαμαλά, ο οπλαρχηγός Νότης Μπότσαρης δημιούργησε το νέο του σπίτι.

1827

Εκεί στο σπίτι του Μπότσαρη, στις 29-2-1828, όπως γράφει η Γενική Εφημερίς της Ελλάδος (φύλλο 13 Αίγινα Τετάρτη 29-2-1828) έκανε μεσημεριανό τραπέζι στον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια, τον Αγγλο ναύαρχο Πάρκερ, το στρατηγό Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, το ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη, Έλληνες αξιωματικούς, και εκπρόσωπους των άλλων «προστάτιδων δυνάμεων» Ρωσίας και Γαλλίας. Ολοι τους είχαν επισκεφθεί το Στρατόπεδο των Ελλήνων.

Και αντέδρασε έντονα όταν ο Πάρκερ στην πρόποσή του ζήτησε από τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια «να φανεί η Ελλάδα έντιμη σύμφωνα με τα αληθή της Ευρώπης συμφέροντα». Δηλαδή, με λίγα λόγια να μην ξεχνάει ότι πολλά οφείλει στους ξένους.

Το σπίτι του Μπότσαρη ήταν το μετέπειτα Στρουχελείκο που προήλθε από προίκα λογοθέτη, και βρισκόταν νότια του δρόμου προς το Διαβολογέφυρο πίσω από το σημερινό εργαστήριο κεραμικής του Νίκου Αναγνωστόπουλου.

Η Αικατερίνη Λογοθέτη από το Δαμαλά, κόρη του Κυριάκου Λογοθέτη, στη δεκαετία του 1860, παντρεύτηκε τον [Αντώνιο Αθαν. Στρουχέλη](#) **άρα γεν. 1840**, η οικογένεια του οποίου διασταυρώθηκε με εκείνες του Δημητρίου Αθ. Ζεντέλη, του Γεωργ. Γαλουτζή και του Βασιλείου Λώρη και αργότερα με εκείνες των Δημητρίου Ευαγ. Καστριώτη, και του Θεόδωρου Γ. Μπέρδου κα.

Να πούμε εδώ ότι ο Σερ Ουίλιαμ Πάρκερ Άγγλος ναύαρχος (1781-1866) ελάχιστα, τότε, γνωστός στους Έλληνες, ως κυβερνήτης της φρεγάτας «Ουορσπάιτ» ήταν εκείνος που είχε μεταφέρει τον Ιωάννη Καποδίστρια από την Ανκόνα στην Ελλάδα, έγινε πασίγνωστος από το σκληρό ναυτικό αποκλεισμό των ελληνικών παραλίων και βεβαίως του Πειραιά που ενήργησε ως αρχηγός του βρετανικού στόλου της Μεσογείου το 1850, κατόπιν διαταγής του υπουργού εξωτερικών της Αγγλίας Πάλμερστον, κατά τα γνωστά εκ του ονόματός του «[Παρκερικά](#)».

Αλλά και μετά τον Καποδίστρια, κατά την α' προκαταρκτική συνεδρίαση της Δ' Εθνοσυνέλευσης στο Αργος την 5-12-1831, ο Νότης Βότσαρης ήταν ενεργός: ορίστηκε ομόφωνα αρχηγός της Φρουράς.

Εκεί έμεινε αρκετά χρόνια ώσπου ήρθε ο Όθωνας. Ο Νότης Μπότσαρης τιμήθηκε από τον Όθωνα με τον βαθμό του Υποστράτηγου.

Όσο κι αν ψάξαμε δεν μπορέσαμε να εντοπίσουμε το σπίτι του στην Τροιζήνα, αλλά δεν παύουμε να το αναζητούμε. Γι αυτό και κάθε σχετική πληροφορία μας είναι χρήσιμη.

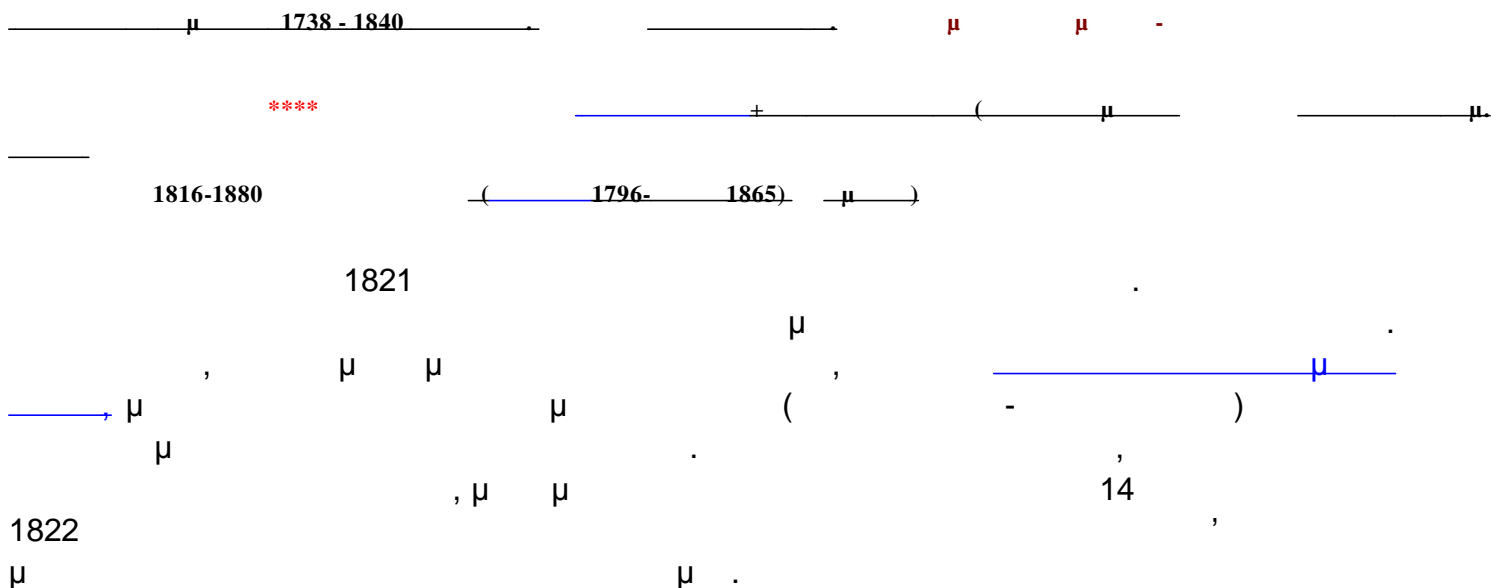
Μετά τα γεγονότα αυτά ο Νότης αποσύρθηκε στο σαράι που του παραχωρήθηκε στη Ναύπακτο. Πέθανε στην Ναύπακτο το 1841.

Ο γιος του Δημήτριος - γεννήθηκε το 1808 στο Σούλι, τέσσερα ακριβώς χρόνια μετά την επίθεση του Αλή Πασά κατά της οικογένειας των Μποτσαραίων. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια μέσα στις μάχες και τα όπλα. Σε ηλικία δεκατεσσάρων χρονών, οπλισμένος με πολεμική πανοπλία πολέμησε δίπλα στο πλευρό του πατέρα του. Υπέστη τις ταλαιπωρίες της πολιορκίας του Μεσολογγίου, αγωνίστηκε κατά την Έξοδο, και σε ηλικία δεκαεπτά χρονών, όταν ο πατέρας του έπαιρνε μέρος στην Εθνοσύλευση της Τροιζήνας ανέλαβε αυτός την διοίκηση του σώματος και ως σωματάρχης διετέλεσε υπό την αρχηγία του Καραϊσκάκη. Διέπρεψε στη μάχη του Φαλήρου.

Ανέβηκε στα ψηλότερα στρατιωτικά αξιώματα και το 1863 προσελήφθη από τον [Βασιλιά Γεώργιο Α'](#) ως υπασπιστής του, και κατόπιν έγινε Υπουργός Στρατιωτικών στην [Κυβέρνηση Δ. Κυριακού](#).

Το σπίτι του Αντων. Κριεζή; 1796-1865 που ήταν;;;

Πολλοί αγωνιστές το 1827 στην

Τροιζήνα

Την εποχή της Γ Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας μαζί με τους πολέμαρχους και τους αντιπροσώπους κατέφθαναν στην περιοχή και πολλοί οπλαρχηγοί που τους συνόδευαν.

Κι είναι γεγονός ότι τότε το ταπεινό αυτό χωριό Τροιζήνα ή Δαμαλάς παρουσίαζε μεγάλη κίνηση. Και όσοι έφθαναν εκεί δεν εύρισκαν που να μείνουν. Κάποιοι «τρύπωναν» σε σπίτια ντόπιων, ενώ άλλοι έμεναν σε σκηνές. Αλλωστε πολεμιστές ήταν, συνηθισμένοι σ αυτά.

Κι αν σκεφθεί κανείς ότι μόνο οι πολέμαρχοι, οπλαρχηγοί και αντιπρόσωποι έφθαναν τους διακόσιους πενήντα, υπολογίστε πόσοι μπορεί να ήταν οι επισκέπτες αυτού του δίμηνου που κράτησαν οι εργασίες της Εθνοσυνέλευσης της οποίας πρόεδρος υπήρξε ο στρατηγός Γεώργιος Σισίνης.

Ο Γεώργιος Σισίνης (1769-1831) πολιτικός και οπλαρχηγός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821 από τη Γαστούνη Ηλείας, πριν από το 1821 είχε στρατολογήσει αγωνιστές από την περιοχή της Βουπρασίας (Παν. Μητρόπουλος, Γερανδρέας Τσουρούλας, Αργύριος Δ. Ταρποχτής από το Πεντένι και άλλους). Το 1821 όταν πέρασε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης με 10.000 στρατό για να πολιορκήσει τους Τούρκους στο κάστρο των Πατρών, αυτοί πήγαν μαζί του.

Κι όταν ως πληρεξούσιος της Ηλείας εκλέχτηκε πρόεδρος της Γ Εθνοσυνέλευσης της Τροιζήνας αυτοί ήταν μαζί του. Από το Πεντένι = Μπεντένι λοιπόν και ο οπλαρχηγός Αργύριος Δ. Ταρποχτής (γεν.1800) που πήρε μέρος στην Γ. Εθνοσυνέλευση στους πληρεξούσιους, στα πρακτικά του Μαΐου του 1827, και στην απόφαση επικύρωσης του Πολιτικού Συντάγματος της Ελλάδος ο οποίος παντρεύτηκε στην Τροιζήνα. Δεν συμμετείχε

όμως στη συνέχειά της στην Επίδαυρο.

Ο ίδιος συμμετείχε και στην Δ Εθνοσυνέλευση του Αργους- όπως αναφέρεται στις υπογραφές.

Επειδή το επώνυμό του ήταν δύσκολο, στις συζητήσεις αναφερόταν ως Αργύρης ή Μπεντενιώτης, από το Πεντένι = Μπεντένι, κατά τις συνήθειες της εποχής από το τοπωνύμιο προέλευσης.

Το επώνυμο αυτό κράτησαν οι γιοί του Αθανάσιος (1830) και Δημήτριος.

Ο Δημήτριος (1840) παντρεύτηκε ντόπια την..... κι έμεινε στην Τροιζήνα.

Και απόκτησε τους Μαριγώ Εμμανουήλ Χρυσόστομο, Σταύρο Κατερίνα και Γιαννούλα. Ο Εμμανουήλ, 1876-1938, παντρεύτηκε μια πλουσιοκοπέλα την Βενετία Λώρη που έμενε σε ένα μεγάλο σπίτι με τεράστιο κήπο. Το πατρικό τους σπίτι ήταν αριστερά στα ψηλά του χωριού που ο Εμμανουήλ το βελτίωσε για τη διαμονή της αδελφής του Γιαννούλας που παντρεύτηκε τον Σταύρο Λαπαθιώτη, - λέγεται ότι από τα χρόνια εκείνα είχε εσωτερικό λουτρό.

Και απόκτησε τους Δημήτριο και Ανάργυρο 1921-2003 πατέρα του

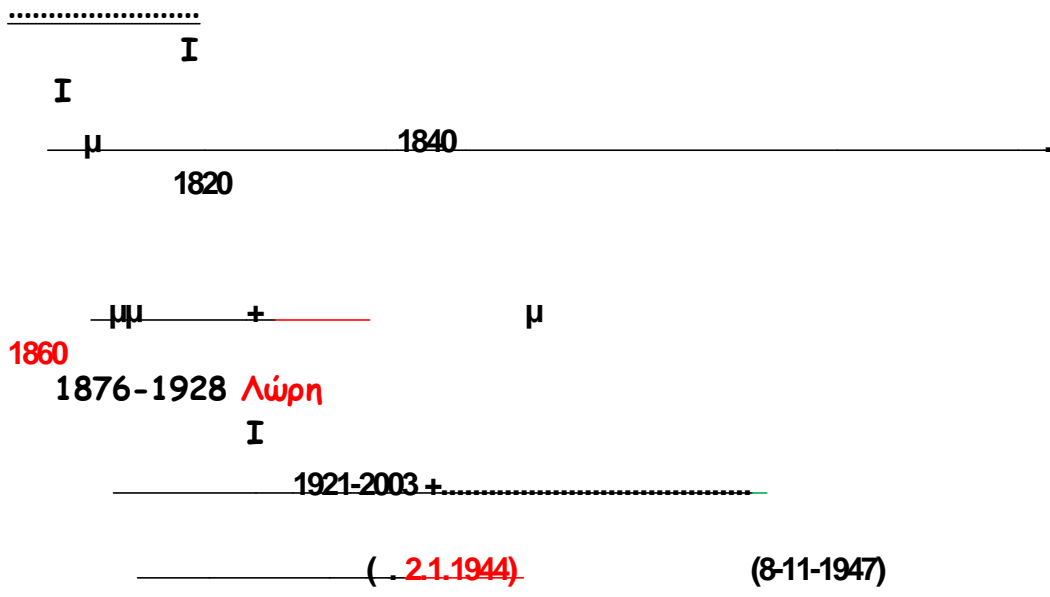
Μανώλη (γ. **2.1.1944**) και του Θανάση (8-11-1947).

Σε μας, σε ανύποπτο χρόνο, έφθασε στα χέρια μας το «δίπλωμα σύνταξης» του Ποριώτη απόστρατου θερμαστή πλοίων Γεωργίου Αθαν. Μπεντενιώτη, που συνταξιοδοτήθηκε την 1^η Ιουνίου 1904. (Προσφορά του αρχιτέκτονα Γεώργιου Π. Βασιλακόπουλου).

Αν κρίνουμε από τη φωτογραφία και τον τότε μέσο όρο ζωής, θα πρέπει να ήταν ηλικίας πενήντα περίπου χρόνων. Δηλαδή πιθανόν να είχε γεννηθεί το 1850-1860. Ήταν γιος του Αθανασίου και αν υπολογίσουμε μια γενιά, τότε ο Αθανάσιος πρέπει να είχε γεννηθεί τη δεκαετία του 1820.

Οπλαρχηγός Αργύριος Δ. Ταρποχτσής..... ...

Οποιος έχει να διορθώσει ή να προσθέσει κάτι ας μας γράψει.

19-2-2016

© KOUTOUZIS.GR

μ

μ

μ

www.koutouzis.gr
